

РЕШЕНИЕ

№ 3711

гр. София, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12238** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 29-02-17/203/07.12.21г на [фирма]-С. с представляващ ИД-П.Д., чрез проц. представител адв. Д.С. против Писмена поканана за възстановяване на суми, получени без правно основание изх.№ 29-02-17/199/22.11.21г на Директора на РЗОК-В.Т., с която на осн. чл. 76а ал.1 от ЗЗО в бюджета на НЗОК следва да се възстанови сумата от 1200лв за ИЗ № 1357/21г.

В жалбата се сочи, че поканата е проц. и мат.незаконосъобразна и необоснована, като се моли за отмяната ѝ, тъй като сумата е била получена законосъобразна.Поканата има порок във формата, като не съдържа пълни правни основания и посочване на реда за оспорване.Липсват и мотиви, като не е обсъдено възражението срещу Протокола за неоснователно получени суми.Конкретният пациент е престоял в болницата минималния болничен престой по КП, като поради влошаване на състоянието му е преместен в друга болница. Там е следвало да бъде лекуван по друга КП- свързана с реанимация и интензивно лечение, но е лекуван по същата КП /за ковид-19/ и след 2 дни е починал.КП за ковид-19 е проведена в първата болница и на нея следва да се заплати.Там КП е изпълнена изцяло -спрямо одобрения алгоритъм, като не се дължи на пациента резултат от лечението и е без правно значение, че пациентът е изписан без подобрене, както и че после е настанен във втора болница и там е починал.Цитираният от ответника чл.355 от НРД20-22г е неприложим, доколкото и във втората болница лечението е по същата, а не по различна КП. Несправедливо е КП да се заплати на втората, а не на първата болница.В уточн. жалба

се моли за присъждане на разноски, в съд.заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът - Директор на РЗОК-В.Т. НЗОК, не се представлява в съд.заседание. В пис.бележки на юрк.Н.М. жалбата се оспорва като неоснователна, моли се за отхвърлянето ѝ и присъждане на юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен адв.хonorар на жалбоподателя. Сочи се, че Поканата е правилна и законосъобразна, като отговаря на изискванията по чл. 146 от АПК. Приложим е чл.355 ал.1 от НРД20-22г, като дейността се заплаща на болницата, завършила лечението. Поканата е мотивирана, възражението е разгледано и прието за неоснователно, Поканата е връчена и жалбоподателят е упражнил правото си на жалба пред съда/неоснователно е възражението за неуказан ред за оспорване/. Пациентът е изписан от първата болница с влошено състояние, което е наложило превеждането му във втора болница. В епикризата от първата болница изрично е записано, че е изписан и преведен във втората болница.

Съдът намира жалбата за депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. На АПК и ЗЗО, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-09-1545/02.11.21г на ответника е наредено извършването на тематична проверка/проверка по справки от инф.система на НЗОК/ на жалбоподателя в периода 02-10.11.21г. С писмо от същата дата от жалбоподателя е изискано да представи мед. документация на ИЗ № 1310/21г и № 1357/21г. Заповедта и писмото са връчени на същата дата.

Проверката е извършена от 02 до 04.11.21г, като е съставен КП с № 263/04.11.21г/връчен на 08.11.21г./Видно от него, ИЗ № 1357/21г е на 3. - Н.И., лекуван от жалбоподателя по КП № 104 „Диагностика и лечение на контагиозни, вирусни и бактериални заболявания-остро протичащи, с усложнения“, в периода 24-28.08.21г, с основна диагноза по МКБ10- U07.1. Видно от Направление за хоспитализация, пациентът е постъпил в [фирма]-С. на 24.08.21г, с диагноза ковид-19. По предложение от 28.08.21г на лекуващия лекар В.Н./анестезиолог/, поради влошено състояние, пациентът е изписан/дехоспитализиран/ и преведен/насочен/транспортиран/ до ОАРИЛ на М. „Д-р Ст.Ч.“-В.Т./придружен от мед.екип/. Същото лице е лекувано и в друга болница, по същата КП № 104, в периода 28-31.08.21г.

Съставен е Протокол за неоснователно получени суми № 264/04.11.21г/връчен на 08.11.21г/, съгл. който е налице нарушение по чл.355 ал.1 от НРД20-22г и на осн. чл. 76а ал.1 от ЗЗО- жалбоподателят следва да възстанови недължимо платената му сума от 1200лв. Същият е депозирал на 16.11.21г възражение срещу Протокола/с доводи, аналогични на изложените пред съда/.

Издадена е обж.Писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание изх.№ 29-02-17/199/22.11.21г на Директора на РЗОК-В.Т., с която на осн. чл. 76а ал.1 от ЗЗО в бюджета на НЗОК следва да се възстанови сумата от 1200лв за ИЗ № 1357/21г.В нея възражението е прието за неоснователно, тъй като пациентът е бил изписан от първата болница, преведен/транспортиран/ и хоспитализиран във втора болница/където е лекуван по същата КП № 104 в периода 28-31.08.21г/, и едва след това е преведен по КПрЗ „Интензивно лечение, мониторинг и интензивна грижа с механична вентилация и/или парентерално хранене“. Поканата е връчена на

26.11.21г, жалбата до съда е от 07.12.21г.

Извършена е проверка и във втората болница- М. „Д-р Ст.Ч.“-В.Т., за което е съставен КП № 270/17.11.21г /там пациентът е № 10077/21г/.Констатирано е, че лечението му по КП № 104 в периода 28-31.08.21г във втората болница не е в нарушение на НРД20-22г.Видно от направление за хоспитализация от 28.08.21г на втората болница, лекуващ лекар е д-р Р., а диагнозата отново е ковид-19, КП отново е № 104.Видно от епикриза на пациента от втората болница, същият е починал на 31.08.21г в 06.00 часа, от ковид-19, като е постъпил интубиран/от първата болница/, наложило се е да бъде поставен на апаратна вентилация, бил е в крайно тежко състояние.Видно от мед.направление от 28.08.21г на втората болница, насочен е от КП № 104 във втората болница- към К. № 03 във втората болница, като К. № 03/интензивно лечение/ е прилагана също в периода 28-31.08.21г/като КП № 104/.

Видно от изискана от Съда справка, на втората болница на 10.09.21г е платена сумата от 1200лв, за лечение на пациента в периода 28-31.08.21г по КП 104.

Съдът намира от правна страна следното:

Поканата е издадена от компетентен орган-Директор на РЗОК-В.Т., в кръга на правомощията му по ЗЗО/чл.76а ал.3 от ЗЗО/ и предвид местоположението/а не седалището в [населено място]/ на лечебното заведение в гр.В.Т..Поканата е издадена при спазване на писмената форма по чл. 59 ал.2 от АПК, като съдържа задължителните реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Възражението за необоснованост, немотивираност и липса на пълна правна квалификация е неоснователно, видно от текста на Поканата. Същата е издадена без допуснати съществени нарушения на адм. производствените правила, като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая/чл. 35 от АПК/. Правото на защита на дружеството не е нарушено, заповедта за назначена проверка и двата съставени протокола са му надлежно връчени, в срок е депозиран възражение, то е разгледано от ответника/мотивирано е отхвърлено в самата покана/.

По материалната законосъобразност на Поканата, Съдът намира следното: Безспорно се установява, че и в двете лечебни заведения пациентът е лекуван по КП № 104/ без прекъсване/, като във второто е бил преведен /транспортиран,придружаван от мед.екип/, след изписване от първото леч.заведение поради влошено състояние. Видно от протоколите за проверка на двете леч.заведения- и в двете е бил проведен изцяло и правилно алгоритъмът на КП № 104. Във второто заведение, в периода на лечение по КП № 104 /28-31.08.21г/, е прилагана и К. № 03/интензивно лечение/, като на 10.09.21г на втората болница е платена само КП № 104- 1200лв/няма данни да е плащана отделно на втората болница проведената паралелно К. № 03-интензивно лечение/. Поканата е с правно основание- чл. 355 и чл. 409 от НДР20-22г, чл.26 ал.1 от Инструкция № РД-16-43/20г на Управителя на НЗОК и чл. 76а ал.1 от ЗЗО. Нормата на чл.355 ал.1 от НДР20-22г изисква- лечение по КП или К., която не е завършена, но настъпят индикации за необходимост от лечение по друга КП или К., за която леч.заведение няма договор,то е длъжно да преведе пациента в леч.заведение с договор за нужната КП или К..В случая - поради влошеното състояние на пациента и липсата на договор на първата болница за провеждане на интензивно лечение/т.е. за К.№ 03/, пациентът е преведен във втората болница. Осъществено е „превеждане“ по см. на ал.2 от чл.355 на НРД20-22г/чрез изписване от първата болница, транспортирането му до втората и хоспитализация във втората болница/. Проблемът според Съда е, че след като пациентът е преведен във втората болница именно за

провеждане на К.№03/интензивно лечение/, за периода 28-31.08.21г на пациента едновременно във втората болница е провеждана както КП №104/в нарушение/, така и К.№03/заради която е преведен/.За да има условия да се заплати на именно на втората болница лечението на този пациент/а не на първата/, е следвало в периода 28-31.08.21г той да е лекуван само по К.№03/интензивно лечение/, и именно по тази К. №03 да се плати на втората болница/защото именно К. №03 се явява различна и за нея няма договор първата болница,лекувала по КП 104/. Вместо това обаче, на втората болница е платено лечението по КП 104/само то/, то обаче е същото като лечението в първата болница и тогава не е налице хипотезата на чл.355 ал.1 от НДР/както правилно отбелязва жалбоподателя/.След като не е налице хипотезата на чл.355 ал.1 от НДР/посоченото правно основание/, то Поканата като мат.незаконосъобразна следва да се отмени. Всъщност проверяващите е следвало да установят при проверката си във втората болница, че неправилно на втората болница е платена същата КП104. За да се плати законосъобразно на втората болница в условията на чл.355 ал.2 от НДР, плащането следва да е за К. №03.Плащането на втората болница обаче за същата КП 104 не попада в хипотезата на чл.355 от НДР, респ. не това е възможното основание първата болница да е получила суми без правно основание. Дори да не следва да се плати на първата болница, то основанието за това не е сочения от ответника чл.355 от НДР/т.е. правната квалификация е неправилна/.Поканата е издадена на неотнормирано мат.правно основание и е мат.незаконосъобразна.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски- 50лв дър.такса, като няма доказателства за договорен и внесен адв.хonorар.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание изх.№ 29-02-17/199/22.11.21г на Директора на РЗОК-В.Т., по жалба вх.№ 29-02-17/203/07.12.21г на [фирма]-С. с представляващ ИД-П.Д..

ОСЪЖДА Регионална здравноосигурителна каса-В. Т. да заплати на [фирма]-С. с представляващ ИД-П.Д. сумата от 50лв/петдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: